

գեղեցիկ զարդը, բայց պ. Թոփչեան հրատարակելով անոր պատկերն ու համառօտ կենսագրութիւնը, արժանի յարգանք մը մատուցած է տիկին Սիրանոյշի տաղանդին:

Օրացոյցը ունի ժողովրդական երկու նոտագրուած երգեր. «Սարէն կու գայ ձիււոր» և «Օյ նազանըմ»:

Օրացոյցի չորս վերջին երեսները զարդարուած են գուշատիպ պատկերներով:

Ահա իր թերութիւններով և առաւելութիւններով պ. Թոփչեանի կազմած օրացոյցները: Ապագային պ. Թոփչեանն, անկասկած՝ պիտի կատարելագործէ իր հրատարակութիւնները, որոնք ամէն կերպով արժանի են ջերմագին քաջալերութեան:

ԶԱԻՆ

Տիկին Սվաճեանի նորավէպերը (*Marie Sevadjian: Nouvelles, Traduites par Frédéric Macler*)

Տիկին Մարի Սվաճեանի նորավէպները որոնք հրատարակուած են մեծ մասամբ՝ Պոլսոյ «Հայրենիք»ին մէջ և երկու հատ ալ «Անահիտ»ին մէջ, մեր հասարակութեան կողմէն միշտ գտած են շատ համակրական ընդունելութիւն մը՝ իրենց բնական, կենդանի, պարզ ու վճիտ ոճովը, պատմուածքի հակիրճ ու ինքնատիպ ձևովը, և զգացմանց եւրոպական նրբութեամբն ու վառվռունութեամբը: Պ. Ֆրետերիք Մաքլէր ծանօթ հայագէտը, այդ նորավէպներէն ֆրանսերէնի թարգմանած է 15 հատ և հրատարակած է այս օրերս սիրուն հատորով մը:

Թարգմանուած նորավէպներն են՝ «Ապարանջանը», «Կելին», «Գուշակը», «Հին Հաւատք», «Հովիտէյ», «Կտոր մը հացի համար», «Շլիցա Շլուխթ», «Մանուշակի թաղարը», «Գրաւը», «Բարեկենդանի կատակ մը», Սիթարը» (հրատարակուած «Հայրենիք»ի մէջ), «Թուքը» (հրատարակուած «Նոր Կեանք»ի մէջ) և «Մահու արհաւիրք» ու «Պամսին» (հրատարակուած «Անահիտ»-ի մէջ):

Պ. Մաքլէր գիտցած է իր թարգմանութեան մէջ պահպանել բնագրին ամբողջ շնորհն ու կենդանութիւնը: Վստահ ենք որ այս հատորը սիրուն ընդունելութիւն մը պիտի գտնէ ֆրանսական հասարակութեան կողմէ: Կը յուսանք որ մեր ֆրանսագէտ գրասէրները իրենց համար մեծ հաճոյք մը պիտի նկատեն օրինակ մ'ունենալ այս հատորէն: Գինն է 2 ֆր. 50:

«Անահիտ»